

[Bente Juncker]

Vi har allerede i nogen tid ment, at en forhøjelse af dagpengesatserne er nødvendig efter bortfaldet af dyrtidsreguleringen fra januar 1983. Den 2 pct.s regulering af dagpenge- og efterlønsatser, der kommer til udbetaling pr. 1. april 1986, er påkrævet, også på baggrund af resultatet af den seneste overenskomstsituation.

Heldigvis går tendensen i retning af stigning i reallønnen, og det kan så siges at være en god position, når man vil forlænge suspension af dyrtidsregulering til oktober 1987, hvor det nedsatte udvalg vil have afsluttet sit arbejde med at formulere forslag til et bedre finansieringssystem for arbejdsløshedsforsikringen.

I efteråret 1987 vil også resultatet af de næste overenskomstforhandlinger være kendt, så det tidspunkt er velegnet til, at hele problemet arbejdes grundigt igennem. Det er så tit sagt, at det mest fornuftige, en arbejdsløshedsperiode kan bruges til, er at erhverve sig et bedre grundlag for at vende tilbage til arbejdsmarkedet. De gældende regler for uddannelse, hvor dagpengeretten bevares, er vanskelige at håndtere, og det er derfor en lettelse i administrationen ude i A-kasserne, at man forenkler og tydeliggør reglerne, så også brugerne kan få bedre overblik over, hvilke muligheder de har.

CD kan tilslutte sig ministerens lovforslag.

Med hensyn til SFs lovforslag glæder vi os også over det, der står i bemærkningerne om, at der er en nedgang i ungdomsarbejdsløsheden, og jeg forstår udmærket det, fru Lilli Gyldenkilde står for – det tror jeg i øvrigt alle partierne står for – nemlig at vi herinde skal sørge for at gøre noget for de unge. Det andet i forslaget kan vi ikke støtte.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Så kom da endelig efter meget virvar lovforslaget om de 2 pct. s regulering af dagpengene, en regulering, der er så lille og ynkelig, at man er ved at græde, og så skal den oven i købet vare frem til 1. oktober 1987, som der står. Her bemærkede jeg selvfølgelig med glæde de radikales udtalelser, som peger på, at så længe bliver det måske ikke.

Efterlønsmodtagere, der er gået på efterløn senest den 1. januar 1983, får ikke en øre ifølge dette forslag. Begrundelsen for den fastfrysning, som regeringen altså havde

tænkt sig, er ifølge bemærkningerne, at regeringen vil tage stilling til den fremtidige regulering af dagpenge- og efterlønsatser, når udvalget, der skal komme med forslag til et forbedret finansieringssystem, har afgivet betænkning til efteråret. Forbedret med hensyn til hvem? Og til fordel for hvem, vil jeg tillade mig at spørge.

Hvis den finansieringsreform, som vi tidligere har set offentliggjort, bliver noget af det, udvalget kommer frem til, kommer den såkaldte forbedring jo nok til at bestå i, at A-kassemedlemmerne skal betale noget mere for at være medlemmer af en A-kasse, så de arbejdsløse og arbejdende, der er medlemmer af A-kasserne, får forringelser, der siger spart to til, hvad vi endnu har oplevet.

Regeringen siger hele tiden, at forsikrings-elementet skal styrkes. Det vil sige, at der skal ske en privatisering, hvor A-kassemedlemmerne betaler stadig større kontingenter og får stadig mindre understøttelse. Det er vi uenige i.

Hvad retten til dagpenge under uddannelse angår, indeholder lovforslaget forenklinger og forbedringer, som dog ikke kom i stand før efter en meget hektisk avisdebat på baggrund af ministerens første udkast, som ville have forhindret 8., 9. og 10. klasses undervisning, daghøjskoler osv., ligesom unge under 25 år skulle have haft sammenlagt 52 ugers arbejde og have været medlem af en A-kasse i 18 måneder, før de kunne blive dagpengeberettigede. Ændringen blev angiveligt motiveret med, at alle unge skulle stilles lige – det må jo være lige dårligt – og at man på den måde skulle have de unge arbejdsløse til at gå i gang med en uddannelse. Som om man fik nogen til at gå i gang med en uddannelse med en straffeekspedition af sådan en art! Godt nok blev, jeg vil ikke kalde det skændselsforslaget, trukket tilbage, men det viste med tydelighed, hvad man kan forvente sig af en borgerlig arbejdsminister, og i hvilken retning tankerne har gået på et tidspunkt.

Så kan jeg gå over til SFs forslag. SF ønsker udvidet dagpengeret for unge under 25 år og ret til dagpenge efter 6 måneder. VS ønsker selvfølgelig principielt, at unge som ældre skal behandles ens, og at det burde gælde også dem, der så var over 25, men o.k., vi vil da også godt være med til en etapevis løsning, hvor vi starter med de unge og